Саморобні вибухові пристрої. Класифікація саморобних вибухових пристроїв. Найбільш імовірні місця встановлення та демаскуючі ознаки саморобних вибухових пристроїв. Заходи безпеки.

1. Загальна характеристика саморобних вибухових пристроїв.

САМОРОБНИЙ ВИБУХОВИЙ ПРИСТРІЙ — це пристрій, встановлений або виготовлений імпровізованим способом, що містить руйнівні, смертельні, отруйні, запалювальні, піротехнічні матеріали або хімічні речовини, призначені для знищення, каліцтва, виснаження або відволікання уваги.

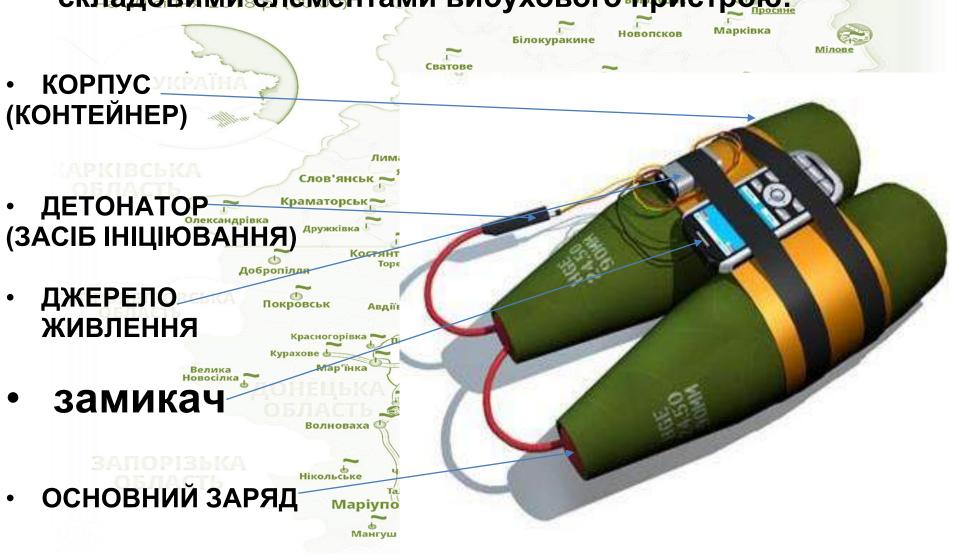

Будова СВП

Відповідно технічних характеристик СВП визначаються за складовими елементами вибухового пристрою:

Замикач — елемент, що складається із механічних, електричних чи електронних пристроїв для утворення, розриву чи зміни з'єднання у вогневому (вибуховому) ланцюзі.

Засіб ініціювання — елемент, який призначений для створення початкового імпульсу для збудження вибухового перетворення основного заряду СВП.

Джерело живлення - елемент, що зберігає або створює електричну енергію та призначений для ініціювання СВП, що приводяться в дію електричним способом.

Основний заряд – спорядження вибухового пристрою, яке призначене для нанесення ураження цілі.

Корпус - ємкості або оболонки, що зазвичай об'єднують складові елементи вибухового пристрою.

Підсилювач – призначений для підсилення ефекту (дії) застосування вибухового пристрою (осколкові елементи, паливні/бактеріологічні матеріали, хімічні/запалювальні речовини).

Класифікація саморобних вибухових пристроїв

- СВП виготовлені в імпровізованій манері та поділяються на типи відповідно тактики їх застосування та технічних характеристик, звідси, в процесі досліджень СВП-інцидентів визначають ТАКТИЧНУ та ТЕХНІЧНУ складову СВП.
- Тактична складова передбачає дослідження СВП-інциденту, процесу його планування, виконання, виходячи із наміру противника та способу застосування вибухового пристрою. Тактична складова в свою чергу поділяється на тактичний задум та призначення вибухового пристрою.
- Тактичний задум це специфічні особливості задуму застосування СВП, що включає в себе, але не обмежує:
 - вибір типу СВП
 - місця встановлення СВП
 - вибір елементу шляху
 - маскування
 - доцільність застосування вторинного вибухового пристрою
 - вибір часового періоду доби для застосування, тощо

Класифікація саморобних вибухових пристроїв

Класифікація СВП визначається за характеристиками:

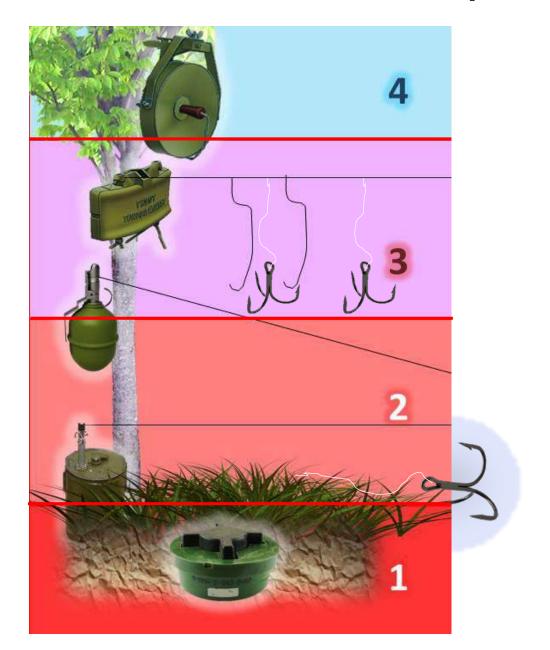
- тактики застосування
- технічними характеристиками

При плануванні та виконанні завдань зі знешкодження (знищення) СВП підрозділами (групами) зі знешкодження СВП враховується класифікація за:

2. Найбільш імовірні місця встановлення та демаскуючі ознаки саморобних вибухових пристроїв

Зони перевірки

Найбільш імовірні місця встановлення СВП

Демаскуючі ознаки

Під час патрулювання або руху колони певні специфічні ознаки можуть вказати на те, що противник встановив ВНП (СВП) на маршруті Вашого руху. Якщо Ви ознайомлені з місцевістю в ході проведення попередніх патрулів, якісь незвичні зміни на місцевості також можуть вказати на присутність СВП.

Типові ознаки встановлення ВНП (СВП):

- Зміна кольору поверхні (землі)
- Пошкодження поверхні
- Просідання
- Ознаки характерної форми
- Не типові предмети
- Ознаки активності
- Маркування

Ознаки активності

Предмети та засоби що мають відношення які використовувались для виготовлення, оздоблення, компонентів вибухового пристрою, предмети життєдіяльності, що належать особі, яка встановлювала вибуховий пристрій.

3. Заходи безпеки

В разі виявлення демаскуючих ознак мін, ВНП або СВП дії номера розрахунку наступні:

- припинити роботу і зупинитись;
- визначити ступінь небезпеки;
- проінформувати інші номери розрахунків (членів групи, військовослужбовців підрозділу);
- доповісти командирові (старшому). Командир після отримання доповіді приймає рішення до подальших дій.

Під час виявлення СВП категорично забороняється:

- допускати сторонніх осіб, у тому числі начальників та керівників органів, при цьому осіб, що не пов'язані з виконанням вказаної операції, віддаляти на безпечну відстань (в укриття);
- вести переговори по засобах радіозв'язку поблизу вибухових пристроїв;
- механічно впливати на підозрілий об'єкт (вдаряти, кидати його тощо);
- смикати за дроти, що виглядають з нього;
- вмикати та вимикати перемикачі а також перерізати дроти та розтяжки, що знаходяться на предметі;